

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๓๘

อัครรย์พระพุทธเจ้า

จะทำยังไงก็มีแต่อย่างนั้นแหละคนเราสัตว์ทั้งหลาย เกิดแล้วก็ยังเหลืออยู่อัน
หนึ่งเป็นเงาติดตัวอยู่นั้นคือตาย เกิดแล้วตายคู่กัน ลองวาดภาพดูซิที่ว่าวิภูวน คือหมุน
เกิดหมุนตายอยู่อย่างนี้ตลอดไม่มีทางออก มีแต่หมุนเกิดหมุนตายอยู่อย่างนี้เรื่อย ๆ
มีสูงมีต่ำ ๆ หมุนเกิดหมุนตาย กฎของกิเลสเป็นของเล่นเมื่อไร ท่านเรียกว่ากฎจักร
ที่พูดมาได้สองสามวันนี้ติดกัน เราวาดภาพดูก็รู้นี้ สัตว์ทุกตัวสัตว์ไม่มีเว้น ที่เว้นก็เว้น
แต่ผู้สิ้นกิเลสแล้วเท่านั้นที่ออกได้แล้ว นอกนั้นก็วนกันอยู่นี้หมด หมุนเกิดหมุนตายอยู่
อย่างนั้นเรื่อย ๆ เกิดสูงเกิดต่ำ

ภพภูมิทั้งหลายนี้สำหรับสัตว์ทั้งนั้น ไม่มีช่องว่างที่สัตว์ไม่อยู่ไม่มี หมื่นจักรวาล
พิงซี แสนจักรวาล กว้างขนาดไหนแสนจักรวาล จักรวาลหนึ่งกว้างขนาดไหน ตั้งหมื่น
ตั้งแสนจักรวาลโลกนี้กว้างขนาดไหนสัตว์อยู่หมด แล้วก็หมุนเกิดหมุนตายกันอยู่อย่าง
นั้นตลอด ที่ว่าพระพุทธเจ้ามาโปรดแต่ละพระองค์ ๆ นั้นนั้นละค่อยเปิดทางประตูออก
ถ้าไม่มีธรรมมาแล้วไม่มีทางเลย ถ้าไม่มีธรรมมาเปิดแล้วไม่มีทางออกได้เลย ปิดตาย
แม้ผู้มีอุปนิสัยควรที่จะบรรลุธรรมนี้ เมื่อพระพุทธเจ้ายังไม่มาตรัสรู้ไม่มาสอน ประตูก็
ไม่เปิดก็ไปไม่ได้ พอพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้แล้วก็ประทานโอวาทปัจุบันนี้ก็พุ่งเลยออกเลย
ๆ ออกเรื่อย ๆ นี่ละกฎของวัฏจักรครอบงำสัตว์โลกเป็นมาอย่างนี้ และจะเป็นไป
อย่างนี้ตลอดก็กลับไป

ใครอย่าประมาทนะ เห็นเป็นของเล่นเหอธรรมะพระพุทธเจ้า กิเลสมันหลอก
สัตว์โลกขนาดนั้นละ เก่งไหมกิเลส เรียนให้ถึงมันซิเรียนถึงแล้วค้นโคตรมันมาแบหมด
ถ้าเรียนถึง เรียนตามหลักธรรมพระพุทธเจ้า ปฏิบัติตามหลักธรรมพระพุทธเจ้าจะไม่
เป็นอื่น จะเห็นหมดที่ว่านี่ เพราะธรรมพระพุทธเจ้าประกาศสอนให้รู้สิ่งเหล่านี้ทั้งนั้น
ไม่สอนไปอย่างอื่น สอนสิ่งที่มีที่เป็นเหล่านี้ทั้งนั้น แต่เราไม่เห็น หลับตาตุนั้นซิ อย่าง
คนนั่งเต็มศาลานี้หลับตาชิมองเห็นใครเมื่อไร ถ้าลืมตานี้ก็จำ เห็นหมด

ธรรมะพระพุทธเจ้าเปิดตาออกตาใจให้เห็นหมด เมื่อเห็นอย่างนั้นแล้วจะ
ปฏิเสธได้ยังไงว่าสิ่งเหล่านั้นไม่มีไม่เป็น เมื่อเห็นเต็มตาอยู่อย่างนั้นแล้ว อย่างเรานั่ง
อยู่มองคนบนศาลานี้ลืมตามองซิ จะปฏิเสธได้ใหม่ว่าไม่มีคนบนศาลานี้เมื่อมองเห็น
อยู่ แต่ให้คนตาบอดมามองจะปฏิเสธวันยังค่ำ แม้แต่ต้นเสาก็ปฏิเสธว่าไม่มี โดอนเอา
หัวแตกโน่น อย่างมากก็เอามือคลำเสียคนตาบอดมันไม่เห็น

อย่างนี้ถึงได้สลัดสังเวชซี สอนเผ็ดสอนร้อนสอนเพราะอะไร เพราะอันนี้เอง ดูขนาดไหนก็ยังไม่เห็นยังนอนหลับครอก ๆ อยู่ จนขนาดเอาตัวประกันเลย นี่หลวงตาบัวตายแล้วไม่มีใครเทศน์อย่างนี้ละ ขนาดนั้นนะออกในบางครั้ง ไม่ได้อวดนี่นะ หวังให้เป็นที่ยืนยันให้เป็นที่แน่ใจว่าธรรมพระพุทธเจ้าที่นำมาสอนนี้ไม่ผิด ว่าอย่างนั้นเลย ยืนยันกันลงขนาดนั้น ใครจะตื่นเนื้อตื่นตัวให้ตื่นนะถ้าไม่ยากจน บอกขนาดนั้น

จนเอาเจ้าของยันเลยเป็นตัวประกัน นำธรรมพระพุทธเจ้ามา เราเป็นผู้ออกชี้แจงเอาธรรมพระพุทธเจ้ามายัน ถึงขนาดที่ว่าหลวงตาบัวตายแล้วไม่มีใครเทศน์อย่างนี้ละ ไม่ว่าจะเทศน์ดุเทศน์ด่าเทศน์เผ็ดเทศน์ร้อนเทศน์ชนิดไหนก็ตาม ส่วนมากเทศน์เผ็ดเทศน์ร้อนเทศน์ถึงเหตุถึงผลถึงหลักความจริงที่พระพุทธเจ้าทรงสอนอย่างนี้ส่วนมาก ใครไม่สอนใครไม่พูดละซิ ดีไม่ดีหาว่าหยาบว่าโลนไปอย่างนั้น กิเลสมันไม่ให้แตะแต่ตัวมันเองตัวหยาบโลน มันทำสัตว์ให้ฉิบหายวายปวงมากต่อมากแล้วนี่ จี้ลงไปจุดมันทำลายมัน ทำไมจะจีไม่ได้พูดไม่ได้ ทุเรศจริง ๆ นี่ละ

จวนจะตายเท่าไรยังทำให้เป็นห่วงมากเข้า เทศน์ก็เผ็ดร้อนขึ้นโดยลำดับ ฟังซิเราไม่มีเจตนาจะเทศน์อย่างในโลกเขาว่าหยาบโลนนั้น เราไม่มีเจตนา เราเทศน์ไปตามแถวธรรมต่างหาก แถวธรรมเป็นยังไง กิเลสมันไปยังไงไปช่องไหน ธรรมติดตามกิเลสไปตามช่องของมันไปต่างหากนี่ละ กิเลสไปได้ทำไมธรรมไปไม่ได้ กิเลสมันหยาบโลนธรรมไปตามความหยาบโลนของมันทำไมตามไม่ได้ เราไม่มีเจตนาที่จะพูดแบบโลก ๆ เขา มีแต่ตามรอยกิเลส ลากมันขึ้นมาให้เห็นว่ามันให้โทษให้กรรมแก่สัตว์โลกขนาดไหนมากน้อยเพียงไรอย่างนั้นต่างหาก

นี่ละที่ว่าสัตว์โลกถูกหมุนอยู่นี้เป็นกับเป็นกัลป์นะ ก็กับก็กัลป์ก็อยู่อย่างนั้นแหละถ้าไม่มีพระพุทธเจ้ามาโปรดแต่ละพระองค์ ธรรมนั้นแหละเป็นเครื่องเปิดโลกเปิดทางให้ออก โลกคือหมู่สัตว์ สัตต แปลว่าผู้ติดผู้ข้องผู้ถูกคุมขัง ผู้ถูกคุมขังอยู่ในวัฏจักรกิเลสครอบห้วยอยู่นั้น พระพุทธเจ้ามาตรัสรู้แต่ละพระองค์ ๆ นี้มาเปิดประตูให้สัตว์ทั้งหลายได้ออก ๆ พอหมดพระพุทธเจ้าปั๊บก็ปิดก๊ีบเลย หมดที่นี้จัมเลย

พระพุทธเจ้ามาแต่ละพระองค์นี้เปิด ๆ ๆ นี่ละจึงว่าธรรมนี้เป็นคูโลกคู่สงสารคือศาสนาพุทธ ไม่ว่าจะพุทธองค์ใดก็ตามพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ มีน้อยหรือพระพุทธเจ้า น้อยเมื่อไร เราเห็นใน สมุพุทธ อกุฏวิสยจ ทิวาทสยจ สหสสุเก ฯ ผู้ที่พิมพ์หนังสือออกมานี้ก็บ้าเราอยากว่าอย่างนั้นละ บอกกราบนมัสการพระพุทธเจ้าเท่านั้นหมิ่นเท่านั้นแสนเท่านั้นล้านองค์ แล้วเขียนไว้ในวงเล็บข้างล่างว่ามันเหลือ.... ถ้าจะพูดว่าเหลือเชื่อก็จะหยาบมากไป ว่าเหลือ....ก็คือเหลือเชื่อนั้นแหละ ว่าเหลือเชื่อ มันตาบอดนี่ว่าเหลือเชื่อ ผู้ตาดีมีเท่าไรท่านยังมีมาได้เป็นไปได้

พระพุทธเจ้าองค์นี้ตรัสรู้ได้ทำไมองค์หลังตรัสรู้ไม่ได้ องค์หลังตรัสรู้ได้องค์หลังทำไมตรัสรู้ไม่ได้ ตรัสรู้ ออกช่องเดียวกัน เช่น ประตูออกมีอยู่ที่นี่ คนนี้ออกได้คนนี้ออกไม่ได้ ออกไม่ได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นคนหนึ่งออกได้คนสองก็ออกได้ คนสามก็ออกได้ คนสี่ก็ออกได้ มีที่หมื่นที่แสนที่ล้าน ๆ ออกได้ทั้งนั้นเมื่อมีประตูออก ถ้าไม่มีก็ขังอยู่ในนั้น นี่พระพุทธเจ้ามาอุบัติแต่ละพระองค์ ๆ นี้คือออก ๆ ๆ จะมานับอะไรล้าน ๆ ๆ อย่างมานับ เพราะอุบัติมาอยู่ที่นี่ตลอดเป็นกัปเป็นกัลป์เหมือนกันจะน้อยเมื่อไร

พระพุทธเจ้ามาเปิดโลกคือมาเอาน้ำดับไฟนั่นเองไม่ใช่อะไรนะ ถ้าไม่มีธรรมสัตว์ไม่มีความหมาย มีธรรมสัตว์จึงมีความหมายมีเวลาที่จะออกได้ แล้วผู้สร้างบารมีสร้างคุณงามความดีที่สร้างจากธรรมที่สอนนั้นแหละจะเป็นอะไรไป ก็เลสไม่ได้สอนให้คนสร้างความคิดดีแหละ มีแต่สอนลงนรกอเวจี กล่อมลงนรกอเวจีเพลงลูกทุ่งลูกกรุงสู้ไม่ได้

บอกแล้วหลายครั้งหลายหนว่าให้เปิดตาออกดู ๕ นาที ดูทางซ้ายสัก ๕ นาที ดูทางขวาสัก ๕ นาทีรวมแล้ว ๑๐ นาทีนี้สลบเลยนะ ไปเห็นมาแล้วดำตาดำตาดำ ๆ พระพุทธเจ้าสอนไว้จริงไหมดูซิที่นี่ นี่ละพระพุทธเจ้าสอนไว้-สอนไว้ทั้งหมดนี้ที่เราเห็นอยู่เวลานี้ไม่ได้หาเรื่องหลอกเรื่องลวงอะไรมาสอนโลกแหละ เอาสิ่งที่มีที่เป็นทั้งหลายไม่ว่าหยาบละเอียด ทุกข์มากขนาดไหนสุขมากจนกระทั่งถึงนิพพาน เอามาเปิดให้เห็นหมด ๕ นาทีทางต่ำ ทางสูงอีก ๕ นาที รวมแล้ว ๑๐ นาทีปิดก๊ีบ สลบเลย จ้างให้ทำบาปก็ทำไม่ได้ ตายก็ตายทิ้งเปล่า ๆ คอขาดก็ขาด คอขาดนี้ชั่ววินาทีเท่านั้นละเขาตัดคอเรา ถ้าเราไม่ทำบาปเขาจะตัดคอเราชั่ววินาที แต่เราไปจมอยู่ในนรกก็กัปกัปกัลป์เพราะเหตุแห่งการทำบาป เอานั่นมาเทียบ เทียบกันปั๊บแล้วสลบคอเลย ขนาดนั้นละ

ท่านสอนสด ๆ ร้อน ๆ ก็เลสมันยิ่งหนาเข้าทุกวัน ๆ โอ๊ย ทุเรศจริง ๆ นะจะทำยังไง นี่ละที่ว่าเริ่มปิดเข้า ๆ นะ ประตูนี้แคบเข้ามา ๆ ละต่อไปก็ปิดก๊ีบออกไม่ได้ คือไม่สนใจจะออก จมอยู่ในนั้นดินอยู่ในนั้นไม่ทราบว่าจะประตูอยู่ทางไหน เพราะความเดือดความร้อนความเผดความเผาไหม้เผาจนเกินกว่าที่จะมีสติไประลึกรู้ว่าทางออกทางไหน มันวุ่นขนาดนั้นทุกข์ขนาดนั้น ใครอย่านอนใจอยู่นะ

ใครจะละเอียดลออยิ่งกว่าพระพุทธเจ้า ในสามแดนโลกธาตุนี้บอกว่าไม่มี มีหนึ่งเท่านั้น หนึ่งคือพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ ๆ นั้นละเอียด ความรู้ความเห็นทุกสิ่งทุกอย่างกระจ่างแจ่มหมดเลยไม่มีอะไรปิดบังลึกลับแหละ นี่ละผู้เป็นศาสดาของพวกเราแต่ละพระองค์ ๆ ท่านจึงสามารถรู้ถอนชนสัตว์ออกได้ ท่านไม่สามารถรู้เห็นขนาดนั้น ท่านจะรู้ถอนชนสัตว์ออกจากนรกได้ด้วยอุบายการสั่งสอนของท่านได้ยังไง ท่านเห็นท่านรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง ท่านฉลาดในการแนะนำสั่งสอนการจุดการลากนะซี บอกพวกเรา

ทั้งหลายไม่ให้ทำบาปทำกรรมประเภทต่าง ๆ มีแต่จุดลากออกจากแดนนรกไม่ใช่
ธรรมดานะ

เราพูดนี้ไม่พูดธรรมดานะ พูดด้วยความสลดสังเวชที่สัตว์โลกถูกกิเลสกล่อมให้
เห็นพระพุทธเจ้าว่าเป็นของเล่นของธรรมดา แต่เห็นกิเลสเป็นของจริงจังนี่ซึที่สลด
สังเวชมาก เก่งไหมกิเลส ไม่เก่งครอบหัวใจของสัตว์โลกให้อยู่ในวัฏจักรวิฏฐานนี้ได้เหอ
ไม่เก่งจริงไม่เหนือจริง ไม่เหนือครอบไม่ได้ นี่ละอุบายของกิเลส มีธรรมเท่านั้นที่จะ
ตามต้อนกันได้นอกนั้นไม่มี ธรรมจะวิเศษขนาดไหนก็ตามถ้าผู้ปฏิบัติธรรมไม่รู้จักใช้
ธรรมก็อีกแหละ ไม่รู้จักนำมาใช้เป็นประโยชน์แก่ตน ก็ให้กิเลสจับมาพินหน้าผากเจ้า
ของอีกแหละ

เมียให้เงิน ๑๐ บาทไปซื้ออาหารตลาดมาเลี้ยงครอบครัว ไปฟาดการพนันจน
หมดเลย นั้นการพนันเทียบกับฝ่ายกิเลส ไปซื้ออาหารมานี้เทียบกับฝ่ายธรรม เขามา
เล่าให้ฟังเรายังไม่ลืมขบขันจะตายไปเข้าบ้านไม่ได้ เมียให้ไปจ่ายตลาด วันนั้นเมียติด
ธุระไปไม่ได้ให้หัวไปจ่ายตลาด พอไปไปเห็นเขาเล่นการพนันไปฟาดการพนันกับเขา
เงินหมดไม่มีอะไรซื้อของ เข้าบ้านไม่ได้เลยกลัวเมียจะฟาดกบาลเอา กลัวฟาดหน้าแข้ง
หักละซิ

เรายังไม่ลืม สด ๆ ร้อน ๆ นี่นะไม่ใช่เป็นอดีตนิทานมาจากที่ไหนละ สด ๆ
ร้อน ๆ นี้เขามาเล่าให้ฟัง เราขบขันจะตายไป เมียเอาเงินให้ไปจ่ายตลาด ไป-ไปเห็น
เขาเล่นการพนัน เลยไปเล่นการพนันกับเขา คิดว่าจะเอาเงินมาเพิ่มค่าจ่ายตลาด ที่นี้เขา
เอาไปเสียหมดสุดท้ายเข้าบ้านไม่ได้กลัวเมียจะตีหน้าแข้งละซิ นั้นมันเก่งอย่างนั้นละ
เรื่องกิเลสหลอกคน จะไปจ่ายตลาดแท้ ๆ สด ๆ ร้อน ๆ มันยังเอาไปกินได้สบายเห็น
ไหม ว่าตัวจะร่ำรวยละซิ เขาฟาดเอาเงินเข้าบ้านไม่ได้เห็นไหมละ นั้นละเชื่อความเห็น
ความรู้ของเจ้าของ กิเลสมันเหนืออื่นอีกแน่ะไปเชื่อมันทำไม

เหมือนอย่างการพนันขั้นต่อ สิ่งที่จะกลืนคนให้เสียหายฉิบหายปนปี้ก็คือมัน
เหนือกว่านั่นเอง อันนั้นเหนือกว่า ใครไปเล่นการพนันจะเป็นเศรษฐีกุมพืเพราะการ
พนันไม่เคยมี มีแต่เรื่องล่มเรื่องจมฉิบหายวายปวงไปหมด จิตใจตั้งไม่อยู่ ล้มเหลว ใจ
รั่วใจเลว พวกการพนันนี้พวกใจรั่วใจเลวใจลอยไม่มีหลักมีเกณฑ์ นี่ละเรื่องพนันนั้นมัน
เหนือจิตใจหลอกคนให้ติดได้ นั้นละกิเลสเหนือสัตว์โลกเหนืออย่างนั้นละพิจารณาเอา
ไม่งั้นสัตว์โลกไม่ติด ติดทำไมก็ท่านแสดงไว้ว่ากิเลสเป็นภัย ๆ เวลาไปเจอกิเลสเข้าไม่
เห็นว่าเป็นภัย มันเป็นคุณทั้งนั้นนี่นะ เพราะเราอ่อนแ่้มกว่ามันซิ

นี่ก็เหมือนกันไปเดินจงกรมหย็อก ๆ ๆ สักเดี๋ยวะเง้าหาหมอนกลัวหมอนจะ
กลิ้งตกกุฏิไป นี่ต่ำหรือสูง ต่ำกว่ากิเลสต่ำกว่าหมอนหรือสูงกว่าหมอน ครั้นมาก็มาขึ้น

บนหมอน โท เราพูดถึงเรื่องอุบายของกิเลสที่มันสอดสังเวชจริง ๆ นะมันแหลมคมเอาจริง ๆ จึงได้อัจฉรย์พระพุทธเจ้าว่าอุบัติขึ้นมาได้อย่างไร ๆ ไม่มีใครสอนใครบอกแนะอุบายแก่นิดหนึ่งเลย เป็นสยัมภู ทรงชวนชวายเป็นเหตุก็ทรงชวนชวายเป็น สยัมภูรู้ทางผลก็คือรู้ด้วยพระองค์เองโดยไม่ต้องไปถามใครปรึกษาใคร ซึ่งไม่ใช่ทาง ๆ ดังที่ไปหาตาบต่าง ๆ ไปที่ไหน นี่ไม่ใช่ทาง ๆ หมดทางจริง ๆ แล้วไม่ได้ถามใครเลยนะ ทรงบำเพ็ญเองตรัสรู้ขึ้นมาเป็นสยัมภู แปลว่ารู้เองเห็นเองจากการชวนชวายเป็น นั่นซิ ไม่มีใครบอกโผล่ขึ้นมาได้นะ พวกเรานี้สอนแทบเป็นแทบตายยังไปเล่นการพนันได้สบาย เงินสิบบาทไปจ่ายตลาดมาเลี้ยงครอบครัวยังให้การพนันเอาไปกินเรียบ

นี่ละเรื่องกิเลสมันละเอียด-ละเอียดจริง ๆ จึงได้อัจฉรย์พระพุทธเจ้าไม่ได้ อัจฉรย์ธรรมดา อัจฉรย์ถึงใจจริง ๆ นะ โถ โผล่ขึ้นมาได้อย่างไร โลกทั้งหลายจกกันทั้งนั้นโผล่ขึ้นมาพระองค์เดียวแล้วก็ประกาศโทษของมันมัน ขึ้นต้นก็ธัมมจักกัปปวัตตนสูตรเห็นไหม ประกาศหมิ่นโลกธาตุ อยญจ ทสสหัสสี โลกธาตุ หมิ่นโลกธาตุห้วนไหวทั่วกันหมดเลยที่ท่านแสดงไว้ในธัมมจักกัปปวัตตนสูตร อิติห เตน ขณน เตน มหุตเตน, ยาว พุรหมุโลกา สทุโท อพุกุคฺคจฺฉิ. อยญจ ทสสหัสสี โลกธาตุ, สงฺกมฺปิ สมฺปกมฺปิ สมฺปเวธิ. คือสะเทือนสะท้านไปหมด อำนาจของเทวบุตรเทวดาไม่มีองค์ไหนสู้อำนาจพระธรรมของพระพุทธเจ้าที่แสดงกระเทือนโลกธาตุ หมิ่นโลกธาตุเสียด้วยนะ อยญจ ทสสหัสสี โลกธาตุหมิ่นโลกธาตุกระเทือนไปหมดในขณะเดียวกันนั้น อิติห เตน ขณน ขณะเดียวกระเทือนแล้วตั้งแต่ตรัสรู้ที่แรก สอนเบญจวัคคีย์ทั้งห้าโลกธาตุสะเทือนแล้ว ตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งถึงปานนี้ละ

ธรรมะเหล่านี้เป็นธรรมะสด ๆ ร้อน ๆ เหมือนกันกับกิเลสสด ๆ ร้อน ๆ กิเลสไม่มีตัวแก้ตัวชราคร่ำคร่า ใครอย่าไปหวังไปกุสลาภิเลสนะ กิเลสไม่ตายถ้าไม่เอาธรรมะไปสังหารมัน ใครอย่าไปคอยว่าจะไปกุสลาภิเลสได้ กุสลาไม่ได้ทั้งนั้นแหละมีแต่กิเลสจะกุสลาเรา กุสลาแปลว่าความฉลาด มันฉลาดเหนือเรานะชิมันกุสลาเรา ที่ไหนก็มีแต่กิเลสกุสลาคน จะเดินจงกรมนั่งสมาธิภาวนามีแต่กิเลสตามกุสลาทั้งหมด กิเลสคิดเอาดอกเบี๋ยหมดเลย จ่ายดอกเบี๋ยให้กิเลสส่วนหนึ่ง ๆ ไม่ทัน แทนที่จะไปเอาอรรถเอาธรรมไปจ่ายดอกเบี๋ยให้กิเลส กิเลสคิดดอกเบี๋ยละซิ สู้ไม่ได้พวกเรามันโง่

พูดแล้วสอดสังเวชนะไม่ได้ประมาทผู้หนึ่งผู้ใด พวกเรา ฟังซิ มันเหมือนกันหมดพวกเรามันโง่ขนาดนั้นกับกิเลส ไม่มีผู้ฉลาดมาพูดว่าโง่ไม่ได้ มันต้องมีเครื่องฟัดเครื่องรับกันซิ ไม่มีผู้ฉลาดเหนือกิเลสว่ากิเลสโง่ไม่ได้ ต้องเหนือกิเลสถึงจะรู้ว่ากิเลสฉลาดขนาดไหน นี่ละพระพุทธเจ้าพระสาวกอรหันต์ท่านรู้อย่างนั้น จึงได้รู้ซอกแซกซิกแซกทุกด้านทุกมุมของกิเลสมันเป็นยังไง ๆ ที่ทรมานสัตว์โลก กล่อมสัตว์โลกให้

เคลิ้มไปตลอดเวลาไม่มีสัตว์โลกตัวใดรายไคที่จะรู้โทษของกิเลส ไม่รู้ได้ง่าย ๆ มัน
กล่อมขนาดนั้นแหละ หนาไหมพวกเรา

โน่นเวลาธรรมเหมื่อนมัน เหนือตรงไหนก็ตามต้อนกันทัน ๆ ฆ่ากันสังหารกันไป
เรื่อย ๆ ฆ่าจนเหนือกิเลสเสียหมดเหลือโลกุตระธรรมล้วน ๆ คือธรรมเหนือโลกล้วน ๆ
เหนือกิเลสทั้งหมด นั่นละที่นี้ได้เห็นละเรื่องของกิเลส ได้กุสลาภิเลสละที่นี้ กุสลา ธม
มา กิเลสตายหมดแล้วนา พวกเรา กุสลา ธมมา มีแต่พวกนักธรรมะตายหมด ภาวนาที่
ไหนมีแต่กิเลสไป กุสลา ธมมา เลยจะตายกิเลสก็ตีไม่ได้กลับบ้านกลับเรือน มีแต่กุสลา
ให้คนนั้นกุสลาให้คนนี้อยู่อย่างนั้น กิเลสกุสลาให้คนมันโง่กว่ากิเลสนะซิ พวกกันเข้าใจให้
ตินะ เราพูดเราสลดสังเวชนะ

จวนจะตายเท่าไรยังเป็นห่วงเป็นใยโลกมาก แทนที่จะมาห่วงเจ้าของมันกลับไม่
ห่วง มันบ้าหรือดีท่านทั้งหลายพิจารณาซิ แก่มาเท่าไร ๆ แทนที่จะห่วงเจ้าของ ธรรมดา
คนเราต้องห่วงเป็นห่วงตายเจ้าของ อันนี้กลับไม่สนใจกลับไปห่วงโลกห่วงสงสาร จุด
โน้นขึ้นมาลากนี้ขึ้นมา จุดนี้ขึ้นมาลากนี้ขึ้นมาไม่ทันเดี๋ยวจะตายก่อน เป็นอย่างนั้นซิ

แสนโกฎจักรวาลมากขนาดไหน จักรวาลหนึ่งกว้างขนาดไหน ยังแสนโกฎ
จักรวาลอีกกว้างขนาดไหน นี่ละสัตว์โลกอยู่ในนี้หมดเลย กว้างขนาดไหนก็มีแต่เต็มไปด้วย
ด้วยสัตว์โลกประเภทต่าง ๆ ผู้ที่เป็นภพพหยาบก็อย่างพวกเรา ๆ ท่าน ๆ มองเห็นกัน
อย่างนี้ พวกที่ละเอียดมองไม่เห็นก็เต็มอยู่ในท้องฟ้าอากาศใต้ดินเหนือดินในดินมีหมด
ไม่ได้ว่าอยู่ในแผ่นดินสัตว์ไม่มีนะ สัตว์ประเภทต่าง ๆ ลึกลับมีทั้งที่แจ้งมีทั้งที่ลับแต่เรา
ไม่เห็น พระพุทธเจ้าเห็นหมดนำออกมาสอนหมดเก่งหรือไม่เก่งพิจารณาซิ แล้วกิเลสก็
ตามลบล้าง อันไหนไม่เห็นก็บอกไม่มี ๆ ๆ ไปเรื่อย กิเลสตามลบล้างอย่างนั้นละ บอก
ไม่มี ๆ ๆ คือสัตว์ทั้งหลายไม่เห็นแล้วก็หลอกสัตว์ทั้งหลายว่าไม่มี ตัวมันเห็นมันถึง
ตามแก้กันกับธรรมได้ ไม่เห็นตามแก้ได้ยังงี้ ไม่งั้นจะเรียกว่ากิเลสฉลาดหรือ

นี่ซิ พระโสณะ ท่านประกอบความเพียรฝ่าเท้าแตก เดินจงกรมจนฝ่าเท้านี้แตก
ท่านเดินขนาดไหนฝ่าเท้าถึงได้แตกพิจารณาซิ ไม่ได้เดินวันหนึ่งวันเดียว วันไหนก็ฟัด
กันอยู่ตลอด ฟัดกันสี่มวันสี่คืนสี่ปีสี่เดือนอยู่ตลอดเวลา สุดท้ายฝ่าเท้าก็แตก ท่าน
ลงในประวัติผู้ประกอบความเพียรแก่กล้าจริง ๆ คือพระโสณะฝ่าเท้าแตก ไม่แตกยังงี้
ฝ่าเท้าก็ความเพียรไม่หยุดนี้

ถ้าธรรมดาเราจะฝืนจิตใจภาวนาเดินจงกรมให้ถึงกับฝ่าเท้าแตกนั้น เป็นไปได้
ยากมากทีเดียวนะ ไม่ใช่เป็นไปได้ยากธรรมดา ยากมากอีก แต่ถ้าเป็นด้วยอำนาจแห่ง
ความเห็นภัยในวิภวสงสารและความเห็นคุณในความพ้นทุกข์ สองอย่างมาประดังกันเต็ม
อยู่ในหัวใจดวงเดี๋ยวนี้อแล้วจิตก็พุ่งเลย ฝ่าเท้าแตกได้ มีที่ฝ่าเท้าแตกหมดแตกได้ทั้งนั้น

เพราะท่านไม่ได้มองดูฝ่าเท้าท่านมองดูแต่กิเลส ท่านพึดกับกิเลสต่างหากท่านไม่ได้มาสนใจกับฝ่าเท้าจะเป็นยังไง เวลามาดูแล้วฝ่าเท้าแตก เพราะเดินด้วยความเพลิน เหมือนกับนักมวยเข่าในกัน ถ้างัดได้เข่าในกันแล้วแม้แต่กรรมกรยังเข้าไปยุ่งไม่ได้ เตียวถูกหมัดหลงละชิ อันนี้ก็เหมือนกัน

นี่ละประเภทความเพียรเข่าใน ประเภทฝ่าเท้าแตก ประเภทอัตโนมัตติ ความเพียรอัตโนมัตติคือคลี่คลายออก คลี่ออก ๆ ที่แรกกิเลสมันหมุนเข่ามัดเข้า ๆ กิเลสเป็นอัตโนมัตติ มันสร้างผลประโยชน์ของมัน สร้างเนื้อสร้างหนังของมันสร้างอยู่บนหัวใจสัตว์โลก หมุนเข้า ๆ รัตเข้า ๆ เป็นอัตโนมัตติ กิริยาอาการของสัตว์โลกจึงมีแต่เรื่องของกิเลสเต็มตัว ๆ แยะออกตรงไหนกิเลสออกแล้ว ๆ กิเลสอยู่ปากคอก ๆ ไม่ทันไม่เห็นเจ้าของไม่รู้จะว่ายังไง มันออกอยู่ตลอดเวลากิเลสออกหากินหาเอาผลประโยชน์มันตลอดเวลา นี่เรียกว่าเป็นอัตโนมัตติของกิเลส คิดออกในแง่ใดมุมใดก็ตาม กิริยาที่พูดที่จาดลอดการกระทำแต่ที่มากที่สุดคือความคิดสร้างอยู่ตลอดเวลา สร้างวิฎจักรวิฎทุกซ์ให้ตัวเอง แต่ก็ไม่รู้ตัวตัวเองสร้างเพราะกิเลสไม่ให้อู สร้างอยู่บนหัวใจของสัตว์โลก นี่เป็นอัตโนมัตติเป็นเอง เว้นแต่หลับสนิท

เวลาหลับสนิทกิเลสพักเครื่องเราก็พลอยได้พัก คนเราที่สุขก็สุขเวลาหลับสนิท นอกจากนั้นก็หมุนเป็นกงจักรไปเลย กิเลสหมุนสัตว์ก็หมุนอย่างเดียวกัน มัดเข้า ๆ เป็นอัตโนมัตติเป็นเอง ๆ ที่นี้พอถึงขั้นธรรมเป็นธรรมจักรแล้วที่นี้หมุนกลับนะ นี่ละประเภทฝ่าเท้าแตกประเภทหมุนกลับนะ ประเภทฝ่าเท้าแตกคือเข่าในกิเลสได้แล้ว ที่นี้ฟาดกิเลสละชิ หมุนออก ๆ เรื่อย ๆ เป็นอัตโนมัตติ อันนี้ก็เป็อัตโนมัตติเหมือนกันกับกิเลสไม่ทันไม่ทันกัน ถึงขั้นธรรมเป็นอัตโนมัตติแล้วกิเลสเป็นฉันทธรรมะเป็นฉันทนั้นแล้วยิ่งกว่านั้นถึงฆากิเลสได้ หมุนตัว ๆ ย้อนกลับ ๆ จนกระทั่งถึงหมดม้วนเสียไม่มีอะไรเหลือแล้ว นั่นละถึงจะดูฝ่าเท้าเจ้าของ

อ้อ พระโสดะท่านฝ่าเท้าแตก ตอนนั้นท่านไม่ได้ดูนี้ ลงจากเวทีแล้วกิเลสมันวนเสียไปหมดแล้วถึงมาดู โห ฝ่าเท้าแตก เวลาเข่าในกันอยู่นั้นไม่ได้สนใจกับอะไร เป็นกับตายไม่สนใจ นั่นละถึงธรรมแท้เป็นอย่างนั้น นี่ท่านเรียกขั้นอรหัตมรรค หมุนอย่างไม่มีวันมีคืน อนาคตามิมรรคก็หมุนแล้ว เริ่มก้าวเข้าอนาคตามิมรรคก็หมุนแล้ว อนาคตามิผลยิ่งหมุน ที่นี้อรหัตมรรคหมุนละเอียดเข้าไปหมุนเร็วเข้าไป มองดูด้วยตาเรานี้มองไม่ทันธรรมจักรหมุน หมุนหัวกิเลส จนกระทั่งกิเลสมันวนเสียแล้วถึงจะมาดูว่าฝ่าเท้าแตก

นั่นละถึงคราวที่ธรรมะมีกำลัง เหตุที่จะมีกำลังก็เพราะการอบรมอยู่ตลอดเวลา นะชิ บิ๊กบีนกันอยู่อย่างพวกเรา ๆ ท่าน ๆ บิ๊กบีนตะเกี่ยกตะกายกันอยู่ ยากลำบาก

ขนาดไหนก็ขึ้น ขึ้นอยู่อย่างนี้ สัมผัสกำลังเข้าไปเรื่อย ๆ ต่อไปก็เป็นอัตโนมัติ เมื่อกำลังของความดีมีมากเข้าไป ๆ ก็เป็นอัตโนมัติละที่นี้ หมุนกลับเลยดี ๆ ๆ ฟังให้ตื่นะที่พูดเหล่านี้ ไม่ได้มาพูดเล่น ๆ ให้ฟังนะ อย่ามาฟังเล่น ๆ นะ พูดแล้วโมโหอยากฆ่าคน เป็นยังไงไม่รู้นะ หลวงตาบัวบวชมากก็ไม่คิดจะบวชมาฆ่าคน แต่ทำไมมานั่งบนศาลาหลังนี้ถึงอยากจะฆ่าคน เป็นยังไงก็ไม่รู้

เอาละพอ